

Friheden og Fremskridtet og Udviklingen; mon ikke det skulde være, fordi de i mindre Grad er i Pagt dermed, at de maa føre disse Talemaader i Munden ved enhver Lejlighed? Men i ethvert Tilfælde: Talemaader kan ikke gøre det, man maa virkelig føre et Bevis for, at denne Bro er til Gavn for Landets Erhvervsliv og Landets Økonomi i det hele. Man kan jo nok sige, at saa og saa mange Tusind Biler kommer hvert Aar over Lille Bælt, men saa skulde det ogsaa bevises, at det er nødvendigt, at disse 62 000 Biler kommer over Lille Bælt, eller at det, at de kan komme over, vil kunne fremskaffe en bedre Økonomi. At føre et saadant Bevis har ikke været forsøgt, det har tværtimod været antydnet, at det ikke kan blive billigere at faa Bilerne over Broen end med Færgen.

Nogen økonomisk Betydning kan der altsaa selvforstaaeligt ikke ligge i denne Sag. Jeg har da søgt efter, hvad det, der her forelæa, egentlig kan betyde, og jeg ser ikke rettere, end at jeg maa hilse det som et Vaartegn i vor økonomiske Situation. Naar saa mange Mennesker staar op og taler for denne Bro, maa det være et sikkert Vidnesbyrd om, at vi gaar ind i en bedre økonomisk Periode her i Danmark, og at der ikke længere er Grund til at vedblive med disse Klager over, at man ikke kan betale Skatterne. Naar der kommer udmærkede Repræsentanter for den højeste Overklasse, i Særdeleshed Kgl. Dansk Automobilklub, som vel er noget af det fineste, der overhovedet findes i dette Kongerige, og siger, at de vil have bygget saadan en Bro til 8 à 10 Mill. Kr., som altsaa skal kastes i Lille Bælt, saa kan de ikke længere klage over, at de ikke kan betale Skatterne, saa maa det være et Vidnesbyrd om, at de er økonomisk godt stillede; for de tilbyder jo ogsaa, at de selv vil betale Broen. Noget saadant kan jeg ikke andet end hilse som et glædeligt Tidens Tegn, saa meget mere som det er den højtærede Trafikminister, der forelægger et saadant Lovforslag. Den højtærede Minister er nemlig kendt ikke blot som en meget vennsæl Mand, men ogsaa som en stor Økonom, der altid administrerer meget økonomisk; og naar netop denne Minister kommer og forelægger dette Lovforslag, maa man antage, at han har et meget lyst Syn paa den økonomiske Situation her i Landet og i Særdeleshed paa Statsbanernes Økonomi, som den højtærede Minister repræsenterer. Det er jo fra alle Sider blevet sagt, at denne Bro netop vil skade Statsbanerne, og naar den højtærede Minister saa alligevel foreslaar Broen og

disse mange Millioner anvendt dertil, saa maa han dog mene, at der er Udsigt til gode Tider her i Landet, og i Særdeleshed til gode Tider for Statsbanerne, og den højtærede Regering maa formodentlig dele dette Syn, at der er ingen Grund til at klage over Skatterne i dette Land, de kan meget godt betales, og de højeste Skatteydere er parate til at betale en halv Snes Millioner mere den Dag, det forlanges. Deri ser jeg Broforslagets Betydning, og jeg glæder mig overordentlig over, at Lovforslaget er kommet frem, for jeg tror, vi trænger til saadan at faa lidt Opmuntring for Vovemodet i dette Land; vi trænger til, at Jammeren bliver begrænset i gamle Danmark, og dertil tror jeg, dette Lovforslag i høj Grad vil bidrage, jeg tror endog, at de, der har jamret saa længe, vil faa bedre Mod paa Livet, naar de ser dette Lovforslag fra den højtærede Trafikminister. Naar ingen har kunnet paavise Broens Nytte for Landets Økonomi, saa har man vel Lov til at mene, at det er et Luksusforetagende. Men det vil netop virke beroligende paa Skatteyderne! Naar de ser, vi har Raad til et saadant Luksusforetagende, maa de jo komme i den Tro, at vi meget godt kan taale denne Aareladning, og saa er der ingen Grund til at klage sig saa stærkt.

Da Jernbanebroen blev forelagt her i Tinget af daværende Trafikminister Slebsager, beviste Ministeren med klare Tal, at denne Bro kunde betale sig, at den vilde give adskillige Millioners Overskud for Statsbanerne, og det var paa det Grundlag, Broen blev vedtaget; men noget saadant foreligger der jo slet ikke her. Hvis man lægger en Afgift paa dem, der benytter Broen — man er jo aldeles ikke enig om en saadan Afgift, men man kan maaske en Gang blive det — kan denne Afgift jo gøres saa stor, at den virkelig kommer til at dække, hvad Færdselsbroen koster, men at der skulde blive noget tilovers for Land og Rige eller blot for Næringslivet her i Landet, foreligger der intet som helst om og altsaa heller ikke noget om, at de, der skal køre paa Broen, faar nogen økonomisk Fordel af det.

Den Agitation, der er blevet ført for Broen, peger jo ogsaa stærkt i Retning af, at det er et Luksusforetagende. Det er en meget fornem Agitation, ledet af Kgl. dansk Automobilklub uden smaalig Beregning af, hvor meget den koster; denne Agitation maa have kostet mange Penge, og der synes at være adskillige tilbage, siden man fortsætter saa stærkt med Agitationen, som man gør. Den er blevet drevet med en vis Smartness, og den samlede Kapitalistpresse her i Landet har jo deltaget i den og drevet den efter de